

En magisk stund i Österunda

Enköpings musikklubb tillsammans med Österunda Bygdegård bjöd på en upplevelse på söndagseftermiddagen.

Kultur och upplevelser ska komma landsbygden till del också, inte bara centralorten. Och dessutom behöver man tillfällen att träffas på de samlingslokaler som finns ute i bygden.

På söndagen drog Smaka på Enköping i Fjärdhundraland mycket folk, som åkte runt i bygden och provade på närodlade produkter. Och för dem som valde musikalisk spis i stället för lekamlig sådan, så blev man andäktigt trollbunden av Susanne Alfvengrens visor och sköna betraktelser. Hon väver samman programmet med små filosofiska funderingar om kärleken, livet samt årstidernas växlingar, som hon också skildrar i När

kvällen ljusnar.

Vi fick höra låtar från 1984 och framåt. Det året slog hon igenom med Magner och 1987 sjöng hon in Som stormen river öppet hav med Mikael Rickfors. Absoluta merparten var hennes egna visor från hennes sex skivor och två samlings-cd, men också visor som Ola Magnells Höstkänning, Cornelis Vreeswijks Cecilia Lind, Kjell Höglunds Tidens Hjul, Peter LeMarcs Nakna mellan Himmel och Jord och Peter R Erikssons Sommarkort.

Susanne rör sig verkligen mellan himmel och jord, på vandring genom livet med möten och avsked. Om uppbrott handlar hennes Ensam ensamhet och extranumret Ingela Pling Forsmans text till När vi rör varann. Men vi fick också tröstevisor som Du är älskad där du går och den upp-

Susanne Alfvengren sjöng visor i Österunda under söndagen.

blossande kärleken i Ögon man aldrig glömmer.

Susanne Alfvengren vill att när man går från hennes konsert ska man känna sig

lite lättare och berörd och inspirerad att vandra vidare på vägen och söka nya trådar till livets väv. Och precis så kände vi oss efter denna

fina upplevelse av både ord och ton denna söndagseftermiddag.

Lars Wall